

Наука розкриття злочинів: Досвід ізраїльського криміналіста

Автор посвячує нас у таємниці криміналістики. Що саме на місці злочину слід оглядати насамперед? Де можуть залишатися відбитки пальців і як їх шукати? Які технології використовують криміналісти? Відповідаючи на ці та інші важливі питання, автор спирається на досвід ізраїльської поліції, відомої своєю ефективністю.

Борис Геллер щедро ділиться своїми знаннями, згадує випадки з власної практики, розповідає про історію становлення криміналістики та про стан криміналістичних служб багатьох країн світу.

У книзі публікуються також інтерв'ю автора з колегами та історії безлічі страшних злочинів, розкрити які допомогла майстерність криміналістів.

БОРИС ГЕЛЛЕР

НАУКА
РОЗКРИТТЯ
ЗЛОЧИНІВ

ДОСВІД
ІЗРАЇЛЬСЬКОГО
КРИМІНАЛІСТА

Видавничий дім
«СВАРОГ»
Київ – 2024

УДК 343.104
Г 31

Переклад українською — Іван Плавинський

Геллер, Борис

Г 31 Наука розкриття злочинів: Досвід ізраїльського криміналіста / Борис Геллер. — Київ: Видавничий дім «С В А Р О Г», 2024. — 347 с.

ISBN 978-611-01-3125-4

Автор посвячує нас у таємниці криміналістики. Що саме на місці злочину слід оглядати насамперед? Де можуть залишатися відбитки пальців і як їх шукати? Які технології використовують криміналісти? Відповідаючи на ці та інші важливі питання, автор спирається на досвід ізраїльської поліції, відомої своєю ефективністю.

Борис Геллер щедро ділиться своїми знаннями, згадує випадки з власної практики, розповідає про історію становлення криміналістики та про стан криміналістичних служб багатьох країн світу. У книзі публікуються також інтерв'ю автора з колегами та історії безлічі страшних злочинів, розкрити які допомогла майстерність криміналістів.

УДК 343.104

ISBN 978-966-611-01-3125-4

© Борис Геллер, 2024.
© Видавничий дім «С В А Р О Г», 2024.

Передмова

Спочатку я думав назвати книгу «Хто не сховався – я не винен». Люди мого віку пам'ятають, що колись діти грали не на комп'ютері чи планшеті, а в хованки, а там ведучий вимовляв: «Пора – не пора, я йду з двору. Хто не сховався – я не винен». Але потім я засумнівався: чи зрозуміла сьогодні асоціація, яка колись здавалася очевидною (обидва, ведучий у хованках і криміналіст, когось шукають)?

Коли пишеш листа, у більшості випадків уявляєш собі адресата лише в загальних рисах: директор банку, службовець податкового управління, редактор газети. Що ж говорити про книгу? Хто ви, мій читач? Хотілося б знати, бо нам належить провести разом багато годин. Уявіть, що волею випадку ми опинилися в одному купе поїзда до Парижу. Часу у нас більш ніж достатньо. Я буду розповідати, а ви – слухати і ставити запитання. Більшість речей виявляться для вас у новинку; з чимось ви погодитесь, а в інших випадках хмикнете і не повірите (адже у фільмах все не так!) і поліжете в інтернет: вже там-то, звичайно, викладена істина в останній інстанції.

Про що ж ми будемо говорити? Про те, як бути поліцейським, про злочини, про роботу експерта. Криміналістика – спеціальність, про яку звичайні люди мають абсолютно хибне уявлення, засноване на детективному читанні, сумнівної якості зарубіжних серіалах.

До кінця книги ви будете орієнтуватися в основних методах роботи зі слідами рук, навчитеся дивитися на місце злочину очима професіонала. І кожен із вас зможе приміряти на себе цей нестандартний вид діяльності: а чи зміг би я? У практиці експерта багато бруду і малоприємних моментів; криміналіст-оперативник часто бачить за тиждень стільки крові, скільки середній мешканець – за все своє життя, якщо не більше.

Сучасна криміналістика немислима не тільки без інженерних і комп'ютерних технологій, а й без хімії, фізики та біології. У міру можливості я постараюся не лякати вас формулами і незрозумілою термінологією, але й легкої світської бесіди не чекайте. Іноді здаватиметься, що ми віддаляємося від основної теми – відбитків пальців, ДНК, порошоків і пензликів, страшних убивств, – але це лише на перший погляд. Часом асоціації та зв'язки, що виникають під час розповіді, не менш цікаві, ніж сама тема, тим паче, що в них спільне коріння – більш ніж 25-річний досвід роботи поліцейського в далеко не найспокійнішій країні, Ізраїлі.

Непогано, коли співрозмовник у далекій подорожі елементарно начитаний, але зовсім чудово, коли він ерудований і допитливий, цікавиться історією науки і має життєвий досвід. Саме таким я вас собі й уявляю. Сподіваюся, нам не буде нудно разом і час до Парижа пролетить непомітно.

Розділ 1

Автор уперше опиняється на місці тяжкого злочину

Відсоток розкриття тяжких злочинів в Ізраїлі дуже високий. Нерозкритих убивств – на пальцях перелічити. Одне з них виявилось моєю першою справою.

Скромна дівчина Марта Берг, родом із Фінляндії, працювала секретаркою на невеликій меблевій фабриці в передмісті Єрусалима. Завжди пунктуальна, зимового ранку 1993 р. вона не прийшла на роботу і навіть не зателефонувала в офіс, щоб повідомити, що захворіла. На підприємстві, де всі працівники скандинави, це викликало подив. А за добу пенсіонер, емігрант, який збирав уранці гриби кілометрів за двадцять від фінського селища^[1], побачив на дні глибокого яру напівспалену машину, з вікна якої стирчала рука. Мобільних телефонів тоді не було, тож поки старий дістався найближчого відділення поліції, поки пояснював черговому, мовою та жестами, навітьщо прийшов... Поки заступила ранкова зміна, поки неспішно виїхала вільна машина... Словом, ми з колегами опинилися

біля старої BMW жовтого кольору надвечір, коли медики вже відвезли тіло в Інститут судової експертизи, а сонце сідало за Єрусалимські гори.

Як ви знаєте, людина сприймає світ за допомогою п'яти основних почуттів: зору, слуху, нюху, дотику і смаку. Напевно, слух і смак найменше задіяні в нашій роботі. Дотик важливий, зате органи двох інших почуттів перевантажені до межі. Місце злочину не тільки має поганий вигляд. Воно погано пахне. Усім нам знайомий запах гару. І в крові є особливий запах – солодкуватий, нудотний, він переслідує тебе протягом багатьох днів і повертається, як завжди, несподівано, через роки. Після важких випадків довго не хочеться їсти. Можеш тільки стояти під струменем води, поки хто-небудь не почне смикати за ручку дверей душової.

У ті роки скромний бюджет відділу не дозволяв мати потужні автономні джерела світла, а кабель від генератора, що був в оперативному мікроавтобусі, не дотягувався до дна вади^[2]. Навколо було тихо і красиво, і спалена машина виглядала тут абсолютно чужорідним тілом.

Приїхав евакуатор, ми зачепили BMW гаком на кінці троса – повільно, зі скрипом закрутився барабан. Потрапивши на купину, автомобіль перекинувся догори дном. Щось маленьке, блискуче випало з розбитого заднього вікна. Я спустився вниз і підібрав із землі металеву пудреницю.

З роками професіонали адаптуються до багатьох дратівливих чинників, стають порядними циніками з жартами часто на межі фолу. А ось якась маленька деталь, дрібничка – банка домашнього варення в холодильнику вбитого, розгорнута куховарська книжка на кухонному столі, поруч із закривавленим молотком, – іноді вбивають наповал. Пудрениця – що

їй зробиться? – вічно лежатиме на складі речових доказів у пластиковому пакету зі штрих-кодом, і господині вона вже не знадобиться. Вдумайтеся: речі живучіші за нас, у них не буває інфарктів, інсультів, посттравматичних синдромів і алергії на запах крові.

Багато цікавого вдалося дізнатися слідчій бригаді про життя Марти. Якщо є поняття «подвійне життя», то це про неї. Лагідна фінська дівчина, яка боялася запізнитися на роботу і ніколи не суперечила начальству, в тому, другому, житті часто вела ночами інтимні телефонні бесіди з чоловіками. Безкоштовно. І, схоже, вона ніколи з ними не зустрічалася.

Незабаром відбулися затримання підозрюваних, але всіх їх довелося відпустити. Є таке поняття – ви його знаєте: алібі на тлі повної відсутності мотиву злочину. Та й речових доказів було негусто; всі непрямі, крім одного – сперми в тілі жертви. ДНК-аналіз у ті роки ще широко не застосовували, а про банки ДНК криміналісти і мріяти не могли.

В ізраїльському кримінальному провадженні справи про вбивство не мають терміну давності. Кожні сім років нерозкритий злочин передається новій слідчій групі, і та починає з нуля. Востаннє я був на нараді у справі Марти Берг у 2015-му. Розвідка тюремного відомства передала поліцейським колегам: хтось із ув'язнених, що сиділи довічно, у розмові кинув, що, мовляв, «була багато років тому у мого друга в Єрусалимі кумедна тачка, БМВ зелена, як крокодил, та згоріла».

Шукали, звичайно, «друга», та все марно. За даними поліцейської розвідки, він давно живе в іншій країні і під іншим ім'ям. Угоди про екстрадицію злочинців із цією державою в Ізраїлю немає. Ми думали, що так ніколи і не дізнаємося, у чий машину того дня сіла Марта, в сумочці якої була блиску-ча металева пудрениця.

Розділ 2

Історія емігранта, який став провідним ізраїльським експертом. Що таке криміналістика

Тієї ночі я так і не зміг заснути. Що привело мене на роботу в поліцію? І чому саме у відділ криміналістики? Сьогодні, через 25 років, мені здається, я знаю відповіді.

Є такий чагарник – саксаул, латиною *Haloxylon*. Ті з вас, хто бував у Середній Азії, напевно згадають, який він має вигляд. Нічого цікавого. Зате у саксаула дуже глибоке коріння. Його довжина може сягати десяти метрів. Ботаніки знають дев'ять видів цієї рослини. Мені знайомий десятий, який удосталь росте в США, Канаді, Ізраїлі та Європі, – саксаул-емігрант. Живе собі людина, працює, ростить дітей, їздить у відпустку, а куди тягнеться коріння – один бог відає. Куди з ізраїльської поліції тягнулося моє, я знаю достеменно.

Я закінчив педагогічний державний університет. Тоді це був просто чудовий виш, куди перейшло багато чудових про-

фесорів із відомих навчальних закладів першої ліги. Та й студентів здібних було достатньо, з тих, хто пройшов через «душогубки» приймальних комісій елітних навчальних закладів^[3].

Вчили нас добре. Фізика, психологія та іноземна мова по 12 годин на тиждень. Навіщо так багато мови? А все просто. Країна безплатно посилала викладачів, лікарів та інженерів у країни третього світу – в обмін на певну політичну орієнтацію цих держав. Але, як з'ясувалося ближче до п'ятого курсу, і щоб в Африку потрапити, треба було мати бездоганну «арійську» анкету.

Одного разу серед пацієнтів опинився начальник поліцейської розвідки країни, генерал Рафаель Пелед. У минулому офіцер-десантник, Пелед вважав, що в поліції, як і в армії, мають служити найкращі, а не ті, кого нікуди більше не взяли через їхню сірість і тупість. Сталася історія Попелюшки, можлива лише в Ізраїлі, бо в жодній іншій країні світу генерали не займаються долями переселенців хоча б тому, що соціально з ними просто не перетинаються. Пелед запропонував мені роботу в розвідці, але прокоментував свою пропозицію так: «Я можу взяти тебе на службу просто зараз, але май на увазі, що поліцейська розвідка – брудна справа: інформатори, стукачі, компромат. Не думаю, що це межа твоїх мрій. Є в нас відділ, який би тобі підійшов, – криміналістика, але там зараз немає ставок». Ставки з'явилися через два роки, коли розвідник Пелед став генерал-полковником і найголовнішим поліцейським країни. Був конкурс, вісім осіб на одне місце, і я його чесно виграв. Емігрант. З корінням саксаулу.

І що, запитає читач, ось так прямо і видали посвідчення і пістолет? Та ні, не відразу. Тільки перевірка службою загальної безпеки ШАБАК зайняла кілька місяців.

Зупинюся коротко лише на одному з безлічі етапів процедури прийому на роботу – перевірці на детекторі брехні. За роки життя в Ізраїлі я мав це задоволення багато разів – в армії, поліції та ШАБАК. Дуже мене розвеселили кадри з серіалу «Батьківщина»^[4]. Пам'ятаєте, герої по черзі проходять перевірку на поліграфі, кожен приблизно по дві хвилини: «Ваше ім'я Олексій Брагін? Ви передавали лезо Латіфу?» І все це у своїй же організації. Але ж фільм претендує на звання «правдивого».

Історія детектора брехні йде в далеке минуле, на початок ХХ століття. Перший прилад був створений у 1921 р. Джоном Ларсеном із Берклі, Каліфорнія. У 1945-му, під час формування апарату управління окупаційної зони Берліна, американці провели масові перевірки на поліграфі всіх претендентів на адміністративні посади. Результати вражали. Багато хто зі зразкових громадян і борців із гітлеризмом виявився колишнім нацистом.

В Ізраїлі детектор брехні успішно застосовується з 1959 р., хоча дані перевірки, як і в більшості країн, не приймаються в суді.

І в підсумку – відставання від Європи та Америки в обох і суміжних галузях на багато десятиліть.

У силових структурах Ізраїлю співробітники, які мають доступ до серйозної інформації або обіймають командні по-

сади, проходять перевірки на детекторі брехні досить регулярно. Я не розповідатиму, які датчики і в якій кількості приєднують до випробуваного, адже сьогодні кожен може знайти ці відомості в інтернеті. До того ж кількість датчиків може змінюватися залежно від поліграфічної школи. Зупинюся на тому, чого ви в мережі не знайдете.

Процес перевірки складається з трьох етапів – багатогодинного попереднього допиту, підготовчої бесіди з поліграфістом і самого тесту. Важливість першої та другої складових величезна. Саме на цих стадіях більшість випробовуваних розповідають про себе те, про що зі здорового глузду воліли б промовчати. Перед самою процедурою разом із психологом ви складаєте список запитань, які вам поставлять, і уточнюєте їхнє формулювання. І лише тоді до вас під'єднують горезвісні датчики збору фізіологічних реакцій організму. Після нічого не значущих запитань із наперед відомою відповіддю («Ви Петро Іваненко?» – «Так»; «Ми перебуваємо в Детройті?» – «Ні»), необхідних для калібрування приладу, поліграфіст переходить до основних. Перевірка може тривати близько години, а то й більше, іноді з перервою, під час якої ви залишитеся сидіти в кріслі, а ваш інквізитор вийде на кілька хвилин під будь-яким приводом у сусідню кімнату з напівпрозорим дзеркалом на стіні. Йому до біса цікаво, як ви себе поведете за його відсутності. Не знаю, що там вам розповідали розумні і всезнаючі друзі, але обдурити добре навченого фахівця, який володіє методикою роботи на сучасному комп'ютерному поліграфі, неможливо.

Отже, навесні 1993 р. на мені чудово виглядала новенька сіра форма з безліччю кишень. Я отримав у збройовій кімнаті легендарний револьвер фірми Smith & Wesson – Chief's Special калібру 0,38. Красень, а не револьвер! Утім, навчитися

поводитися з ним професійно виявилось непросто. Відтоді в мене були Veretta, CZ, FN, Jericho, кольти і глоки. У кожного свій характер, і кожен гарний по-своєму, але в револьверах є якась незрозуміла привабливість. Моє серце належить їм, хоча це, скоріше, зброя для самооборони на близьких дистанціях і тому для ізраїльської дійсності мало підходить.

Після інтенсивного курсу молодого бійця почалися робочі будні – осягнення премудростей криміналістики.

Цікаво, що багато хто не розуміє різниці між криміналістикою і кримінологією. Обидві науки належать до сфери «злочинність і право», але тільки кримінологія вивчає злочинців як особистості – особливості їхньої поведінки та мотиви вчинення злочинів, тоді як криміналістика покликана служити виявленню слідів злочинця і збору речових доказів. Тобто кримінологія – одна з галузей соціології, наука суто гуманітарна. Криміналістика ж – наука точна, і займаються нею фізики, хіміки, інженери та біологи.

Кримінологів цікавить крива зростання проституції в Пекіні, відхилення в психіці серійного вбивці та причини виникнення організованої злочинності в середовищі гастарбайтерів Дубліна. Криміналіст досліджує скло автомобіля, щоб зрозуміти, з якого боку стріляли: з кабіни чи з вулиці. Якого виду і калібру була зброя? Чи є на корпусі машини і всередині її плями крові та відбитки пальців? Чи є наркотиком білий порошок, пакетик з яким опинився в ящику для рукавичок? А сам лімузин, розкішний BMW X-6, – автентичний чи зварений умільцями з двох розбитих? Ким написана записка: «Це пограбування. Гроші в мішок – і швидко!»?

Трохи згодом ми побачимо, як працюють криміналісти в Ізраїлі, але спочатку зрозуміємо, як працюють поліція цієї держави та її експертна служба.

Розділ 3

Поліція Ізраїлю. Набір і навчання експертів.

Поліція Ізраїлю налічує 28 000 осіб, з яких 8000 – прикордонники, тобто підрозділи, які за структурою, методами роботи та екіпіровкою більше нагадують регулярну армію. Подібні з'єднання існують у більшості країн Європи і іменуються жандармерією. Країна займає територію, що дорівнює приблизно половині площі 22 000 кв. км.

На кожні 100 000 з 8,5 млн громадян країни припадає 350 поліцейських. Це багато чи мало? У різних державах цей показник коливається від 200 (Австралія) до 715 (Сінгапур). Цифри цифрами, але поліцейських у країні катастрофічно не вистачає. Злочинність зростає (вона зростає скрізь, крім Сінгапуру), а більша частина силових структур зайнята боротьбою з терором. Ось тільки пересічного громадянина, у якого викрали машину, це хвилює мало. Він знає, що шукати її ніхто не буде. Людей немає, зате є страховка.

Ізраїльська криміналістична служба існує у своєму сучасному вигляді з 1974 р. Тоді, у травні, група палестинських терористів захопила школу в містечку Маалот на півночі країни. Унаслідок запізнілого і невдалого штурму школи армійським спецназом 25 зі 115 школярів-заручників загинули.

Трагедія в Маалот

Вибухнув великий скандал, справу розбирала урядова комісія. За результатами розслідування було ухвалено рішення про створення в рамках поліцейської структури чотирьох нових підрозділів – спецпризначенців, криміналістики, саперів і добровольців. Якесь базисна криміналістична лабораторія була і до цього, але розгалуженої сучасної служби не було. Спецназ і сапери належали армії, а добровольців не існувало зовсім.

Таким чином, до кінця 1974 р. виник Відділ криміналістичної експертизи (іноді ми називатимемо його просто Відділ) у Головному штабі, а також групи експертів-кримі-

налістів, розосереджені по території країни. Сьогодні в Єрусалимі 12 першокласних лабораторій, з яких лише одна – та, що займається виявленням невидимих слідів рук – оперативна, що несе цілодобове чергування. У ній-то я і прослужив понад 25 років.

Головний штаб поліції Ізраїлю в Єрусалимі

Ізраїль розділений на сім адміністративних округів: Північний, Центральний, Південний, Хайфський, Тель-Авівський, Єрусалимський та Іудея з Самарією. У кожному з них є своя мобільна лабораторія для розслідування тяжких злочинів, підпорядкована Відділу. У великих поліцейських ділянках країни працюють загалом 300 експертів, які проводять експертизу в разі «звичайних», тобто нетяжких, злочинів.

Що ховається за термінологією, яка класифікує злочини? Коли у вас у трамваї крадуть гаманець – це стрес, але його можна пережити. Якщо ви повернулися додому, а двері

зламани й у квартирі сліди погрому, впевнений, ви оціните це як дуже тяжкий злочин. Адже не тільки речей і грошей шкода. Страх, гнів, почуття приниження. Ви роками будете згадувати той день.

В Ізраїлі тяжкими злочинами вважаються: терор, убивство, замах на вбивство, згвалтування, бандитизм, озброєне пограбування, виробництво та обіг наркотиків. Решта – на жаль.

Незважаючи на відносно скромний бюджет, Відділ десятки років тримається в першій п'ятірці криміналістичних служб світу. Звісно, лінійкою тут нічого не поміряти, але нам приємно думати, що в списку найкращих після Австралії, Голландії, Нідерландів і Великої Британії – країн, погодьтеся, трохи більших і багатших, ніж Ізраїль, – професіонали ставлять нас. Утім, є речі, робити які справді вміємо лише ми.

Відділ є великим навчальним центром, де іноземні поліцейські можуть навчатися рідною мовою, оскільки серед співробітників є вихідці з багатьох країн. Усі без винятку серйозні криміналістичні підрозділи мають партнерів у науковому світі. Інакше й бути не може. Ми міцно дружимо з Інститутом прикладної хімії Єрусалимського університету і з задоволенням приймаємо на роботу його випускників.

Уся поліція країни, включно з Відділом криміналістичної експертизи, користується єдиною комп'ютерною мережею, і застосування паперових носіїв практично зведено до нуля.

Набір нових співробітників проводиться щорічно на основі двох конкурсів: закритого для цивільних осіб і відкритого – для всіх. Яким же вимогам відповідає потенційний претендент?

Зміст

Передмова.....	3
Розділ 1	
Автор уперше опиняється на місці тяжкого злочину ...	5
Розділ 2	
Історія емігранта, який став провідним ізраїльським експертом. Що таке криміналістика	8
Розділ 3	
Поліція Ізраїлю. Набір і навчання експертів.	13
Розділ 4	
А як це взагалі – бути поліцейським?	31
Розділ 5	
Що сьогодні стоїть за терміном «криміналістика»	37
Розділ 6	
Будова шкірного покриву людини. Латентні відбитки пальців.....	43
Розділ 7	
Що таке ідентифікація?	58
Розділ 8	
Народження дактилоскопії. Бертильонаж	66

Розділ 9

Оцінки Бальтазара. Національний стандарт.
Автоматизовані системи ідентифікації..... 83

Розділ 10

Загальний огляд методів виявлення
невидимих слідів рук. Хто кого чого і як навчає..... 95

Розділ 11

Про порівняльну лінгвістику,
легітимність доступу і про кров..... 101

Розділ 12

Історія створення VMD. Убивство Одаї Кедем106

Розділ 13

Справа Ноа Еяль. Чи можна знайти
відбитки пальців на тканині і чому не треба
плювати на тротуар 111

Розділ 14

Історія ДНК-профілювання.....120

Розділ 15

Дактилоскопія і ДНК-аналіз: історія взаємин.
Майбутнє дактилоскопії..... 127

Розділ 16

Про дивацтва сімейних стосунків.
Десять заповідей експерта під час роботи
на місці злочину 137

Розділ 17

Нінгідрин. Справа єпископа Геландера.....144

Розділ 18

Убивство Ганді. Індандіон..... 151

Розділ 19

Звичка – не рукавичка, на гачок не повісиш.....158

Розділ 20	
Справа сім'ї Рудових: коли криміналістика стикається з кримінологією...	163
Розділ 21	
Про хитрих адвокатів і недобросовісних експертів ..	170
Розділ 22	
Убивство в Ейлаті, або Junk in – junk out	174
Розділ 23	
Терористи-смертники і що від них залишається. Суперклеї ціаноакрилат	182
Розділ 24	
Криміналістична експертиза, захоплення літака і робота перемовника	196
Розділ 25	
Чи можна підробити відбиток пальця і яка ціна помилок експертів?	206
Розділ 26	
Поліція, ЗМІ, справа Задорова і «Біле сонце пустелі»	219
Розділ 27	
Балістична експертиза. Рівень самосвідомості суспільства	228
Розділ 28	
Маленькі предмети – багато роботи.....	243
Розділ 29	
Автомобіль як речовий доказ.....	252
Розділ 30	
Поділ праці, DCS 5 і DHM 1000	263
Розділ 31	
Виступ експерта-криміналіста в суді. Перехресний допит	270

Розділ 32

Що спільного між *Loxodonta africana*
і *Equus asinus asinus*? 278

Розділ 33

По лезу ножа і ножиць. Безглузді експертизи
та расова дискримінація 287

Розділ 34

Біблія дактилоскопії.
Хто є хто у світі криміналістики 292

Розділ 35

За межею дактилоскопії.
Псевдонаука дерматогліфіка 299

Розділ 36

Все як у кіно. Навіть якщо ти сховався 303

Післямова 307

Глосарій 308

Література 312

Про себе від першої особи 315

Джерела ілюстрацій 316

Ілюстрації 317

Виноски 334

ПОПУЛЯРНЕ ВИДАННЯ

Борис ГЕЛЛЕР

НАУКА
РОЗКРИТТЯ
ЗЛОЧИНІВ
ДОСВІД ІЗРАЇЛЬСЬКОГО
КРИМІНАЛІСТА

Переклад українською — Іван Плавинський

Підписано до друку 29.03.2024 р. Формат 60x84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 21,75 Тираж 200 прим.

Видавничий дім «СВАРОГ»
вулиця Гната Юри, 9
м. Київ 02105

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2581 від 10.08.2006 р.

Книги, які можуть вас зацікавити

Мудрість психопатів.
Уроки життя від святих,
шпигунів і серійних
убивць

Правові висновки
об'єднаної та Великої
палат у кримінальній
юрисдикції

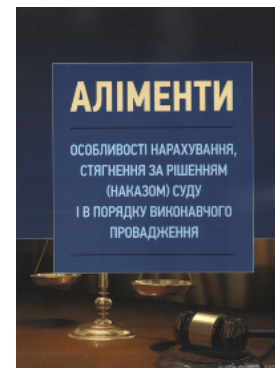
Негласні слідчі
(розшукові) дії:
науково-практичний
коментар глави 21 КПК
України з постатейними
правовими позиціями
Верховного Суду

Практикум з
криміналістики

Проблеми
розслідування
економічних злочинів

Аліменти. Особливості
нарахування, стягнення
за рішенням (наказом)
суду і в порядку
виконавчого
провадження

Перейти до галузі права
Кримінальне право та процес

[Перейти на сайт](#) →